

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010062
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010062.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: MAC TV, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Brečtanová 1, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala-Đurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Drotárska cesta 102, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, P. O. Box 155, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. RP/031/2013 zo dňa 9. apríla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/031/2013 zo dňa 9. apríla 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 eur (päťsto eur) na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v F., č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Rada pre rozhlasové vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000“) a to tým, že na programovej službe JOJ PLUS odvysielal „I. dňa 23. septembra 2012 o cca 15:55 hod., 16:58 hod., 17:56 hod. a 18:59 hod. upútavku na program Česko Slovensko má talent, ktorú neoznačil totožným grafickým symbolom ako samotný program, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 6 ods. 5 druhá veta Jednotného systému označovania, II. dňa 23. septembra 2012 o cca 16:41 hod., 17:39 hod. a 18:41 hod. upútavku na program Stratený klasifikovanú ako nevhodnú a neprístupnú pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 4 ods. 1 Jednotného systému označovania, III. dňa 9. septembra 2012 o cca 16:32 hod, 17:34 hod, 18:31 hod a 19:49 hod upútavky na programy

Návrat siedmich statočných, Baby, sex a iné zvrhlosti a Sľub večnej lásky,
dňa 16. septembra 2012 o cca 16:15 hod upútavky na programy Sedem statočných v sedle, Posledný voz a Kto zabil deti z Atlanty? a o 17:47 hod upútavky na programy Vtip za stovku, Farmár hľadá ženu - nová séria prichádza! a Inkognito,
dňa 23. septembra 2012 o cca 16:42 hod, 17:40 hod a 18:42 hod. upútavky na programy 100 pušiek, Stratený a Absurdné obvinenie a o cca 16:59 hod a o 17:57 hod upútavky na programy Vtip za stovku, Farmár hľadá ženu - nová séria prichádza! a Inkognito,
dňa 30. septembra 2012 o cca 17:01 hod, 17:57 hod a 18:55 hod upútavky na programy Muž od snežnej rieky, Geronimo a Vraždy vo vyšších kruhoch,
dňa 14. októbra 2012 o cca 16:13 hod, 18:53 hod a 19:53 hod upútavky na programy Zúčtovanie, Texas Adios a James Bond: Thunderball. a o cca 22:40 hod upútavky na programy Vtip za stovku, Farmár hľadá ženu - nová séria prichádza! a Inkognito,
dňa 30. októbra 2012 o cca 14:09 hod upútavky na programy C.S.I. Miami a Letecké katastrofy, po ktorých následne odvysielal informácie o svojej programovej ponuke prostredníctvom oznámení o vlastnom programe vo forme textových informácií, pričom k nevhodným a nevhodným a neprípustným programom pre maloletých neuviedol príslušný grafický symbol jednotného systému označovania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 5 ods. 1 Jednotného systému označovania."

Rada podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. uložila navrhovateľovi pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 2000 €.

Navrhovateľ podal proti rozhodnutiu Rady odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd rozhodnutie Rady zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. súčasne navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal Radu k náhrade trov konania. namietal, že

- napadnuté rozhodnutie odporcu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- zistenie skutkového stavu veci je nedostatočné na posúdenie veci,
- v konaní odporcu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že členovia Rady sa s dôkazmi, ktorými sú záznamy z vysielania nijakým spôsobom priamo neoboznámili a tieto dôkazy nevykonali, resp. Rada o tom nevyhotovila zápisnicu. Takýto postup je v rozpore so správnym poriadkom a preto v konaní Rady bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Požiadavka označovania všetkých zložiek programovej služby rovnakým grafickým symbolom vhodnosti, ako samotný vysielaný program nie je podľa názoru vysielateľa - navrhovateľa v danom prípade proporcionálna, nakoľko neexistuje naliehavá spoločenská potreba na tom, aby došlo k takémuto obmedzovaniu slobody prejavu a majetkových práv navrhovateľa. Zodpovednosť za riadny morálny a psychický vývin maloletých majú predovšetkým rodičia alebo zákonní zástupcovia. Nie je v demokratickej spoločnosti nevyhnutnou spoločenskou potrebou, aby zodpovednosť za správnu výchovu maloletých štát prenášal z rodičov a zákonných zástupcov na vysielateľa - navrhovateľa, na podnikateľský subjekt súkromného práva.

Rada v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že navrhuje, aby najvyšší súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. jej rozhodnutie zo dňa 9. apríla 2013, č. RP/031/2013 potvrdil. Uviedla, že podkladom pre rozhodnutie boli špecifikované záznamy vysielania programovej služby navrhovateľa a písomné vyjadrenie navrhovateľa k predmetu správneho konania. skutkový stav bol náležite zistený a námietky navrhovateľa ohľadne jeho nedostatočného zistenia sú nedôvodné. Rada považuje svoje rozhodnutie za náležite odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. Výšku pokuty považuje tiež za náležite odôvodnenú a primeranú. Napadnuté rozhodnutie nemá žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporcu v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a nasl. a § 64 ods. 5 a 6 zákona č. 308/2000 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu dôvodov opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. a vec prejednal na ústnom pojednávaní dňa 18. septembra 2014 a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu

je potrebné potvrdiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p. a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250i ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto v zmysle námietok navrhovateľa bolo posúdiť, či postup Rady v správnom konaní bol v súlade so zákonom, či navrhovateľ porušil svojim konaním zákonné ustanovenia špecifikované odporcom v rozhodnutí a či bola v súlade so zákonom uložená sankcia.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z. z. poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Zároveň Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona, alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Činnosť Rady vyplývajúcu z tohto jej poslania a pôsobnosti, upravenej v § 5 zákona č. 308/2000 Z. z., vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci jej Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností vysielateľov podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov a v prípade ich porušenia ukladať sankcie.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie o sankciách vrátane ukladania pokút vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“).

Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 32 ods. 3 správneho poriadku na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány a orgány územnej samosprávy, fyzické a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 34 ods. 3 správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Z obsahu spisu odporcu súd zistil, že odporca vyzval navrhovateľa v oznámení o začatí správneho konania, aby zaslal svoje vyjadrenie a navrhol na podporu svojich tvrdení vykonanie dôkazov.

Navrhovateľ bol Radou vyzvaný, aby sa vyjadril k podkladom pre rozhodnutie:

- záznam z vysielania programu Dobrý, zlý a čudný odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 9. septembra 2012 v čase o cca 16:46 hod.,

- záznam vysielania programu Copak je to za vojáka odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 16. septembra 2012 v čase o cca 17:00 hod.,
- záznam vysielania programu Šerif Ned Blessiny odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 23. septembra 2012 v čase o cca 15:50 hod.,
- záznam vysielania programu Pomstiteľ odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 30. septembra 2012 v čase o cca 16:37 hod.,
- záznam vysielania programu James Bond: Thunderball odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 14. októbra 2012 v čase o cca 15:56 hod.,
- záznam vysielania programu Zúčtovanie odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 14. októbra 2012 v čase o cca 20:21 hod.
- záznam z vysielania programu Faktor strachu odvysielaný na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 30. októbra 2012 v čase o cca 20:21 hod.

Odporca sa podľa názoru najvyššieho súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite vysporiadal s námietkami, ktoré uviedol navrhovateľ vo svojom vyjadrení.

Samotná skutočnosť, že o sledovaní záznamov z vysielania nebola vyhotovená zápisnica neznamena, že došlo k porušeniu ustanovenia § 22 správneho poriadku, ktoré ustanovenie upravuje inštitút zápisnice.

Najvyšší súd zistil, že navrhovateľ nenamietal konkrétne rozpor medzi skutkovým stavom, ktorý bol popísaný v napadnutom rozhodnutí a podkladom pre rozhodnutie - záznamy z vysielania.

Preto súd námietku navrhovateľa, že odporca vychádzal pri rozhodovaní z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci považoval za nedôvodnú.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať Jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu 28a) (ďalej len „Jednotný systém označovania alebo „JSO“).“

Podľa § 1 ods. 6 JSO: „Obsah každého audiovizuálneho diela, multimedialneho diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len „upútavka“). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.“

Podľa § 4 ods. 1 JSO: „Programy alebo iné zložky programovej služby klasifikované ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov sa zaraďujú do vysielania medzi 22.00 a 06.00 hodinou.“

Podľa § 5 ods. 1 JSO: „V programovej ponuke vo vysielaní televíznej programovej služby zverejňovanej prostredníctvom oznámenia o vlastnom programe vo forme textových informácií alebo prostredníctvom teletextu sa k nevhodným alebo nevhodným a neprístupným programom pre maloletých uvedie aj príslušný grafický symbol jednotného systému označovania.“

Podľa § 6 ods. 5 JSO: „Programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samotný program.“

Podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami; za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.“

Podľa názoru najvyššieho súdu argumentácia Rady ohľadne legitímneho cieľa ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí je logická a neobsahuje protirečenia. Povinnosť označovať programy a zložky programovej služby JSO je zakotvená priamo zákonom č. 308/2000 Z. z. a nemožno dospieť k záveru, že by predstavovala zásah do slobody prejavu.

Navrhovateľ nevidí naliehavú spoločenskú potrebu v uplatňovaní JSO v televíznom vysielaní. To však neznamená, že táto potreba v spoločnosti neexistuje. Zákonodarcu ju stanovil osobitným predpisom - vyhláškou č. 589/2007 Z. z., ktorá bola viackrát novelizovaná (novela č. 50/2013 Z. z.).

Účelom Jednotného systému označovania - JSO je ochrana maloletých prostredníctvom poskytovania informácie rodičom o vekovej vhodnosti konkrétnej zložky programovej služby.

Najvyšší súd sa už námietkami proti JSO zaoberal a považoval ich za právne irelevantné (pozri napr. rozsudok sp. zn. 4SŽ/11/2012). Aj v predmetnej veci súd dospel k záveru, že námietku navrhovateľa ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci je nedôvodná.

Podľa názoru najvyššieho súdu má rozhodnutie odporcu všetky náležitosti stanovené v ustanovení § 47 správneho poriadku a nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Najvyšší súd tiež nezistil, že by odvolaním napadnuté rozhodnutie trpelo vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či navrhovateľ takýto nedostatok rozhodnutia namietal.

Aj výšku pokuty považuje súd za primeranú a v rozhodnutí náležite odôvodnenú.

Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení zo strany Rady, najvyšší súd poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/031/2013 zo dňa 9. apríla 2013 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 205k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ v preskúmanom konaní úspech nemal a Rade nárok na náhradu trov konania neprináleží zo zákona.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 eur. Účet najvyššieho súdu je vedený v F. pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.